

[Alfred Jensen.]

— så kan det ærede medlem hr. Rasmus Hansen og andre tale alt det, de vil, om truslen fra øst —, at der ikke har været nogen trusel fra øst mod Danmarks selvstændighed, og heller ikke i dag er nogen trusel fra øst mod Danmarks selvstændighed, men vi har ved at tiltræde Atlantpagten bragt os ind i en krigsblok, der kan betyde, at krigens virkninger vil komme til at ramme Danmark på en måde, som ingen ønsker. Der er faktisk kun een måde at undgå dette på, og det er at forhindre, at der virkelig kommer krig, og derfor burde vi naturligvis sætte alle vore kræfter ind på at sikre afspænding og på at sikre mellemfolkeligt samarbejde. Samler vi ikke vore kræfter herom, ved vi, hvad der vil ske; så ved vi, at Danmark, hvis det lykkes krigsmagerne at starte en krig, vil blive et af krigens brændpunkter, og så ved vi, hvordan det vil gå vort land og den danske befolkning. Det vil gå os på netop samme måde, som det er gået den koreanske befolkning. Byer og huse vil blive ødelagt, kulturgoder vil blive brændt og røvet, og befolkningen vil blive udsat for de mest hæslige terrorangreb. Derfor kan vi kommunister ikke se rettere end, at man fremfor at gennemføre en ordning af denne art bør sætte kræfterne ind på at sikre afspænding og sikre en varig fred.

Man skal ikke komme og fortælle, at Atlantpagten beskytter Danmark — det er Atlantpagten ikke egnet til. Langtfra at yde beskyttelse og sikkerhed har Atlantpagten betydet en risiko for vort land, og derfor drejer det sig ikke om at opfylde det, der foreskrives i Atlantpagtens bestemmelser, det drejer sig ikke om at beskytte Danmark ved hjælp af Atlantpagten, nej, det drejer sig om at beskytte Danmark og det danske folk mod Atlantpagtens virkninger, og derfor kan vi ikke yde vor medvirken til gennemførelsen af de foreliggende forslag, selvom de foreslåede ændringer bliver gennemført.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg vil først takke det ærede udvalg for den hurtige behandling af forslagene og den tiltrædelse, der har fundet sted af de ændringsforslag, jeg har stillet efter drøftelsen med udvalget.

Jeg vil gerne føje en tak til for den udfør-

lige gennemgang af ændringsforslagene i flertallets betænkning, som det ærede medlem hr. Rasmus Hansen som ordfører for udvalget foretog ved forhandlingens begyndelse. Jeg kan også tiltræde en række af de betragtninger, som den ærede ordfører fremsatte med hensyn til de foreliggende mindretalsbetænkninger.

Med hensyn til de udtalelser, der er givet i betænkningen fra de forskellige mindretal, og den tale, vi sidst hørte fra det ærede medlem hr. Alfred Jensen, kan man sige, at det er så nogenlunde en gentagelse af de samme synspunkter, som man har haft lejlighed til at stifte bekendtskab med under de drøftelser, der har fundet sted gentagne gange i den seneste tid i det høje ting. Der er derfor heller ikke anledning til at gå ind på en særlig inødegåelse af alle disse gamle, velkendte synspunkter og standpunkter.

Jeg vil gerne overfor det ærede medlem hr. Johs. Christiansen fremsætte nogle korte bemærkninger. Det ærede medlem beklagede sig over flertallets betænkning. Det skal jeg ikke svare på, det kan udvalget sikkert selv besørge. Men han var noget pikeret over den polemiske form i betænkningen. Det ærede medlem optrådte på visse områder mere som den bly viol, på andre punkter tør jeg nok sige i et andet og lidt ubehageligt rollefag, men han var bly og har været bly under hele udvalgsbehandlinger og under hele den kommissionsbehandling, der er foregået i de senere år, med hensyn til realiteter angående vort fremtidige forsvar. De standpunkter, der efterhånden er piblet op til overfladen, er kommet gradvis og helst i sidste øjeblik, i den alleryderste time, i den tolvte time, og så endda helst gennem antydninger.

Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, når jeg skal grade det ærede medlems og hans partis tilstand, hvis jeg siger, at dette, at man stiller sig udenfor det hele, er et standpunkt, som man har taget allerede fra den første start. Nu har man på det sidste søgt at gøre sig til opsamlingscentral for enhver lille misfornøjelse, der har kruset vandoverfladen. Det er næsten symptomatisk, at det eneste, det radikale parti har taget standpunkt til, er militærmusikken. Det er sådan et symptomatisk udtryk for, at det iøvrigt blæser resten et langt stykke.

Den tale, som det ærede medlem holdt